

Έτησία συνδρομή διά τούς έντός τής Σύ-
ρου δραχ. 12.
Διά τούς έκτός 13.

ΕΡΜΗΣ

Τιμή καταχωρήσεων διά τὰ δικαστικά τόν
σίχον λεπ. 15.
Διά δέ τὰς ειδοποιήσεις και άγωγάς δρ. 5.

Έκδίδεται κατά Δεκαημερίαν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Η κοινή έν Άγγλία γνώμη εύρίσκεται ήδη διηρημένη, ως πληροφορούμεθα· και οι μὲν άξιοϋσιν ότι τ' όθωμα- νικόν στοιχείον είναι τό κατά πάντα κατάλληλον νά έξευγενίση τούτον τόν άθλιον και έλεεινόν τόπον, οι δέ άποφαινόνται ότι τό χριστιανικόν στοιχείον προβαίνον γυγαντιαίως θήμασι πρὸς τόν πολιτισμόν, είναι τό άρ- μόδιον νά επιφέρη εις τήν Άνατολήν τό μέγα τοϋ πολι- τισμοϋ εύεργέτημα. Και οι μὲν ύπέρ τών Τούρκων γνωμκτεύοντες άνήκουσιν εις τό κυβερνητικόν λεγόμενον κόμμα, τό όποίον σχηματίζει τήν πεποιθήσιν του ύπό τὰς έμπνεύσεις τοϋ Λόρδου Παλμερστονωος, οι δέ ύπέρ τών χριστιανών άποφαινόμενοι άνήκουσιν εις τήν αντι- πολιτεύσιν, και αυτοί αληθώς λύουσι τό ζήτημα προσ- φεστάτα. Ημείς όμως εις τό χριστιανικόν στοιχείον άνήκοντες άναγνωρίζομεν ότι δέν είμεθα άρμόδιοι νά επι- φέρωμεν άποφασιστικήν έν τοιαύτη διχογνωμία ψήφον, ουδεις όμως δύναται νά διαφιλονεικήση ήμιν τό δικαίωμα τοϋ νά εκθέσωμεν τήν ταπεινήν γνώμην μας και ένταυτώ τούς λόγους έφ' ών στηρίζεται αυτή, άφώνοντες εις τήν κοινήν τοϋ πεφωτισμένου κόσμου γνώμην ν' άποφρανήθῃ όριστικώς.

Ότι ή Άνατολή εις τήν όποιαν επεδιψήλευσεν ή φύσις όλα της τ' αγαθά ήτο ή έστία τών φώτων και τοϋ πολι- τισμοϋ πρὸ τής εισβολής, τής κατακτήσεως και εγκυ- ταστάσεως έν αυτή τῇ γῇ τής επαγγελίας τών βαρβά- ρων Ταρταρικών όρδών, επιμαρτυρεί ή άρχαία ιστορία. Πώς λοιπόν είναι δυνατόν νά ύποτεθῇ, κατά τούς κανό- νας τῆς λογικῆς, ότι ο αυτός λαός ο καταδιώξας εκ τῆς έστίας των τὰ φῶτα, τὰς επιστήμας, τὰς τέχνας και τόν πολιτισμόν έν γένει· ο μη δυνηθείς νά κάμῃ οὐδ' έν πρὸς αυτόν θῆμα έν διαστήματι τεσσάρων και επέκεινα αιώνων, όστις και νῦν οτε θεωρείται κατάλληλος νά επα- ναφέρῃ ταῦτα τὰ μεγάλα τών κοινωνιών πλεονεκτήματα, άφοῦ ως ειρηται τ' απέβαλε με τό ξίφος και τό πῦρ εις τήν χεῖρα, κατέστη άγριώτερος και άπανθρωπότερος εις μόνον τό άκουσμα ότι ή έξουσία ήρησε νά ένασχολεῖται εις τό σοβαρόν μὲν, άλλ' άκατόρθωτον έργον τῆς εϋνο- μίας και τοϋ πολιτισμοϋ θέλει δυνηθῇ νά κατορθώσῃ έργον τοιαύτον σοβαρόν; Πώς είναι δυνατόν λέγομεν ν' αγαπήσῃ τόν πολιτισμόν και μάλιστα νά εισάξῃ αυ- τόν λαός θρησκευτικόν δόγμα έχων νά καταπολεμῇ πάν- τα μη όμόδοξόν του; ή πώς είναι δυνατόν νά συναισ- θωνθῇ τό δίκαιον, όπερ είναι ή τοϋ πολιτισμοϋ άρχή και βάση λαός έν άνομίαις συλληφθείς, κυφορηθείς, άνατρα- φείς και γηράσας, μη ένασχολούμενος εις οὐδέν επιτή- δευμα ή βιομηχανίαν, άλλ' εκ τοϋ ιδρώτος και τοϋ αί- ματος τοϋ δυστυχούς χριστιανοϋ τρεφόμενος; Λαός εις τόν όποίον ο κληρὸς του άπαγορεύει τήν άνάγνωσιν παντός βιβλίου εις ξένην γλώσσαν γεγραμμένου ή τυ- πωμένου; Λαός τέλος μη δεικνύων τήν παραμικράν τάσιν πρὸς τὰ φῶτα και τὰς επιστήμας, στερούμενος δέ παν- τὸς μέσου δι' οὗ δύναται ο άνθρωπος νά συλλάβῃ τήν περὶ τούτων ιδέαν όπως πραγματοποιήσῃ αυτήν; Τίς δέ δύναται ν' άρνηθῇ ότι τό χριστιανικόν στοιχείον δια- τηρήσαν τήν άγίαν αυτού θρησκείαν, ήτις διδάσκει τήν ήθικήν, τήν ισότητα, τήν πρὸς τόν πλησίον αγάπην και πάσαν κοινωνικήν αρετήν, διατηρήσαν προσέτι τήν γλώσσαν των πατέρων των δέν ελησμόνησεν ότι οι μεγά- λοι τῆς άρχαιότητος άνδρες οι έφευρεται τών επιστη- μών, τών τεχνών και τοϋ πολιτισμοϋ ήσαν πρόγονοι αυ- τοϋ; Τό στοιχείον λέγομεν τοῦτο τό έχον παραδόσεις αἰτινες διαβιβάζονται από γεναιάς εις γεναιάν, τό έν αρετῇ συλλαμβανόμενον, κυφορούμενον, άνατρεφόμενον και γηράσκον, τό λίαν φιλόπονον, τό έν ι- δρωτι τοϋ προσώπου αυτού πορίζόμενον τόν έρτον του,

τό καλλιεργούν άπάσας τὰς τοϋ πλοῦτου πηγὰς έν τῇ Άνατολή, ήτοι τήν γεωργίαν, τήν κτηνοτροφίαν, τήν έμ- πορίαν, τήν ναυτιλίαν πᾶσαν βιομηχανίαν και τέχνην, τό ανεξίθρησκον, τό πᾶσαν ξένην γλώσσαν διδασκόμενον και πᾶν βιβλίον άναγινώσκον, τό δίδον άπειρα δείγματα τῆς πρὸς τὰ φῶτα, τὰς επιστήμας, και τόν πολιτισμόν τά- σεώς του, καθότι καιτοι μη επιτρεπομένου αυτώ ύπό τῆς όθωμανικῆς έξουσίας νά ιδρύῃ σχολεία, λύκεια, γυ- μνάσια και πανεπιστήμια άποστέλλει τούς νέους του ά- δρᾶ δαπάνῃ εις τὰ σχολεία, τὰ λύκεια, τὰ γυμνάσια, και τὰ πανεπιστήμια τῆς ελευθέρας Ελλάδος και Εϋρώ- πης όπως εκπαιδεύονται και σπουδάζωσι πᾶσαν επιστή- μην και τέχνην, είναι τό μόνον κατάλληλον νά έξευγενί- ση τήν άνατολήν αν δοθῇ εις αυτό ή έξουσία; Ότι ταῦτα πάντα είναι αλήθειαι μαρτυροῦσι τὰ πράγματα, ή αλήθεια δέ δέν δύναται νά καλύπτεται επί πολῦ, όσον και αν προσπαθῶσι νά τήν καλύπτωσιν οι ύπέρ τών Τούρκων έξ' ιδιοτελείας εϋμενώς διακείμενοι. Αλλ' άς μήν απελπιζόμεθα. Όλων τών φιλανθρώπων, τών σοφών και εϋγενών άνδρών τῆς Εϋρώπης τὰ βλέμ- ματα εις τήν Άνατολήν εισι και έσονται προση- λωμένα, καθόσον πρόσφατος εισέτι είναι ο ύπέρ αυ- τῆς και ύπέρ τοϋ πολιτισμοϋ τῆς γενόμενος καταστρε- πικὸς πόλεμος, άνυπόμονος δέ ύλας ο κόσμος περιμένει νά ιδῇ πῶς θέλει έξέλθει ή Τουρκική έξουσία εκ τῆς σκληρᾶς δοκιμασίας εις ήν τήν έθεσεν ή Δυτική διπλω- ματία, αν δηλαδή δυνηθῇ νά εφαρμόσῃ τὰς μεταρρυθ- μίσεις τὰς διά τοϋ Χατ-Χουμαγιούν καθιερωθείσας, δι' ών κατά τὰς ύποσχέσεις των φίλων της θέλει επέλθει ή τάξις και ο πολιτισμός. Ναι δέν θέλει παρέλθει πολὺς καιρός οτε ο περίεργος οὗτος κόσμος θέλει πληροφορηθῇ, τό λέγομεν με θαυτατάτην τῆς καρδίας μας λύπην, ότι ο τόπος ύπέρ τοϋ πολιτισμοϋ τοϋ όποίου τσαυταί εγένοντο θυσίαι, αντι νά έξευγενισθῇ, έρέχεται άκαταπαύτως ύπό άθίου χριστιανικοϋ αίματος, ότι όσημέραι έρημοῦται και καταστρέφεται, ότι τὰ εκχυθέντα ύπέρ τοϋ δικαίου και τῆς τάσεως αίματα έχύθησαν ύπέρ τῆς άδικίας και τῆς άταξίας, ότι αντι νά επιφέρῃ ή ειρήνη τό άποτέλεσμα τό όποίον ήλιζέτο εκ των μεταρρυθμίσεων, έπέφερον ά- κατάπαυστον πόλεμον μεταξύ των τήν άνατολήν κατοι- κουσών διαφόρων φυλών, και ότι ο πολιτισμός και τὰ φῶτα είναι άδύνατον νά επανέλθωσιν εις τήν προτέραν έστίαν των, ένόσω ή έξουσία μένει εις τούς όσοι τ' απέ- βαλον με τό ξίφος και τό πῦρ εις τὰς χεῖρας.

Καθιερώσαν τό Χατ-Χουμαγιούν τήν ισότητα άπέναν- τι τοϋ νόμου και τῆς δημοσίας ύπηρεσίας άπάντων των κατοίκων τῆς Όθωμανικῆς Αύτοκρατορίας, καθιέρωσεν ένταυτώ και ό,τι άπαντες ως πολῖται ύπόκεινται εις τόν τῆς στρατολογίας νόμον· τό καθήκον δέ τοῦτο δύο έ- χει τὰς ιδιότητας, τήν τῆς ύποχρεώσεως δηλονότι και τήν τοϋ δικαιώματος· καθότι εκ των εις τήν στρατο- λογίαν ύποκειμένων μη όθωμανών τινές μὲν δύνανται νά τό θεωρῶσιν ως επαχθές, ύπό ταύτην δέ τήν έποψιν θεω- ρούμενον έχει τήν τῆς ύποχρεώσεως ιδιότητα, άλλοι δέ δύνανται νά τό θεωρῶσιν ως τιμήσιμον, και ύπό τήν έ- ποψιν ταύτην έχει τήν τοϋ δικαιώματος· πριν δέ ελη- θῇ εις ενεργείαν έπρεπε νά εκδοθῇ προηγουμένως νόμος περὶ στρατολογίας, ν' άρχίσῃ ή ενεργεία αυτού και νά γίνῃ ή κλήρωσις, ύπό τήν εύκολίαν, ως άπανταχοϋ τοῦ- το γίνεται, νά διορίζῃ άντικαταστάτην του ο κληρωθείς και θεωρῶν επαχθές τό καθήκον τοῦτο, νά στρατολογῇ- ται δέ ο θεωρῶν αυτό ως καθήκον τιμήσιμον. Η από- φασις όμως τῆς Όθωμανικῆς έξουσίας ότι ύπόκεινται μὲν εις τήν στρατολογίαν τόσαι χιλιάδες μη όθωμανοί, όπως δέ μη στρατολογηθῶσι νά πληρώσωσι τόσα εκα- τομμύρια γροσίων, είναι άπόφασις αὐτόχρονη και γελοία και

ἄδικος ἐνταυτῷ καθότι ἀφ' ἑνὸς στερεῖ τοῦ δικαιώματος τὸν θέλοντα νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸν στρατὸν ὅπως ἀπολύσῃ τῆς στρατιωτικῆς τιμῆς καὶ δόξης, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑποχρεοῖ αὐτὸν εἰς φόρον, τὸν ἀποκλείει τοῦ δικαιώματος καὶ τὸν υποβάλλει εἰς ὑποχρέωσιν, τὸν θέλει καὶ δὲν τὸν θέλει. Ἐχει ἐρωτῶμεν ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις χρηματικὰς ἀνάγκας; Δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς ὅσους θέλει φόρους, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ τὴν μεμφθῇ, ὅσαίς οἱ φόροι οὗτοι πληρονοῦνται ἐξ ἴσου παρὰ πάντων ἐν γένει τῶν ὑπηκόων τῆς κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Χάτ-Χουμαγιούν καθιερωθεῖσαν ἰσοτιμία, τὸ νὰ παρέχῃ δὲ τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν εἰς μόνους τοὺς ὀθωμανοὺς, ν' ἀποκλείῃ δὲ τοὺς λοιποὺς ὑπηκόους τῆς τῆς τιμῆς ταύτης καὶ ἐνταυτῷ νὰ τοὺς φορολογῇ, τοῦτο ὄχι μόνον ἀντιβίνει προφανῶς εἰς τὸ δικαίωμα τῆς ἰσότητος τὸ διὰ τοῦ Χάτ-Χουμαγιούν καθιερωθὲν, ἀλλ' εἶναι καὶ αὐτόχρονα παρανομία, ἀδικία καὶ καταπίεσις. Κρινοῦμεν ὅτι ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ν' ἀντικαθιστᾷ ἄλλον εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὁ κληρωθεὶς ὡς στρατεύσιμος εἶναι ἀληθῶς βαρύτερα τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον ἅπαντες οἱ ὑποκείμενοι εἰς τὴν στρατολογίαν θέλουν συνεισφέρει πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ δὲν εἶναι ὅμως ἄδικος, ἀρκεῖ νὰ γίνεταί ἡ κληρωσις μετ' εὐθύτητος, εὐλικρινείας καὶ δικαιοσύνης, ὡς γίνεταί παρὰ τοῖς εὐνομούμενοις ἔθνεσιν. Ἀλλὰ καὶ ἡ διάταξις αὕτη τοῦ Χάτ-Χουμαγιούν συμφέρει νὰ διαστραφῇ ὡς ἄπασαι αἱ διατάξεις αὐτοῦ διαστρέφονται καὶ διαστραφῆσονται, καὶ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρόφασις μόνον πρὸς φορολογίαν, ἀφοῦ ἡ ὀθωμανικὴ ἐξουσία μὴ ἔχουσα φαίνεται σκοπὴν νὰ παραχωρήσῃ ἀληθῶς οὐδὲν δικαίωμα ἰσότητος πρὸς τοὺς μὴ ὀθωμανοὺς ὑπηκόους τῆς, δὲν ὀρέγεται στρατὸν ἐκ χριστιανῶν συγκείμενον, ὁ ὁποῖος θέλει εἶσθαι πάντοτε ὑποπτος εἰς αὐτὴν.

Ἐντεῦθεν ἂς συμπεράνῃ ἕκαστος νοήμων ἂν ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἔχῃ σκοπὸν νὰ εἰσάξῃ χριστιανοὺς εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν, ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν καὶ τοῦτο διὰ τὸν τύπον μόνον· ἀλλὰ κοὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι γνωρίζουσα τὸ ἀληθές συμφέρον τῆς ἤθελε προσπαθῆσαι νὰ ἐφαρμώσῃ πιστῶς τὰς περὶ ἰσότητος διατάξεις τοῦ Χάτ-Χουμαγιούν, ἀδύνατον εἶναι νὰ τὸ κατορθώσῃ, καὶ τοῦτο ἴσα ἴσα δὲν προεἶδεν ἡ διπλωματικὴ ἤτις συνειργάσθη εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ χάρτου τούτου, καὶ ἀνεγνώρισε τὴν ἐξοχὸν σπουδαιότητά του *Son haute importance*.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀνεγνώμεν εἰς διαφόρους ἐφημερίδας κηρυττούσας ὑπὸ διαστροφὴν τῆς ἀληθείας, ὅτι κατ' αἴτησιν τοῦ Σ. Βασιλέως ἡμῶν ὁ Πρίγκιψ τῆς Βαυαρίας Ἀδαλβέρτος διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου θέλει συζευχθῆ μετὰ τῆς Ἰνφάντης τῆς Ἰσπανίας, ἀποδεχθεὶς ἐναντίον τοῦ Ἄρ. 40. τοῦ ἡμετέρου συντάγματος νὰ βαπτισθῶσι τὰ τέκνα του κατὰ τὸ καθολικὸν δόγμα· συμπεραίνουσι δὲ οἱ τὰ τοιαῦτα ψεύδη κηρύττοντες ὅτι ἀπερῆσθη ὑπὸ τε τῆς Βαυαρικῆς Αὐλῆς καὶ τοῦ Σ. Βασιλέως ἡμῶν ἡ τοῦ συντάγματός μας καταστροφή, ὥστε νὰ μὴν ἦκαί πλέον ἠναγκασμένος ὁ διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ν' ἀσπασθῇ τὸ Ἀνατολικὸν δόγμα.

Οἱ τὰ τοιαῦτα διασπείροντες εἰσὶν οἱ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν ἀνήκοντες εὐάριθμοι, οἵτινες ἐλπίζουσιν ὅτι διὰ τοιούτων ἀπειλητικῶν φημῶν θέλουν δυνηθῆ νὰ ἐπιφέρωσι κοινωνικόν τινα σπαραγμόν, καὶ οὕτω νὰ ὑποχρεώσωσι τὴν ἐξουσίαν νὰ προσκαλέσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων.

Ὁ γάμος τοῦ ἐπιδόξου διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου πρίγκιπος Ἀδαλβέρτου γίνεται κατὰ πρότασιν τοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας· δὲν εἶναι δ' ἀληθές ὅτι τὰ ἐκ τοῦ γάμου τούτου προελευσόμενα τέκνα θέλουν βαπτισθῆ κατὰ τὸ καθολικὸν δόγμα· ἀλλ' ἡ κακοβουλία ἔσπευσε νὰ διαφρημῆσθαι τοῦτο, καὶ ὅτι κατὰ πρότασιν τοῦ Βασιλέως μας γίνεται ὁ γάμος οὗτος, ὅπως ἐμπνεύσῃ ὑπονοίας ὅτι μετὰ τῆς αὐλῆς τῆς Βαυαρίας ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν ἐπιζητεῖ τὴν καταστροφὴν τοῦ συντάγματος· ἀλλ' ἡ ἐφημερίς τῆς Μαδρίτης ψεύδει ἀπάσας τὰς φήμας ταύτας.

Ἴδου τί ἐδοκίμοιεν ἡ ἐφημερίς αὕτη.

« Χθές, λέγει ἡ ἐφημερίς τῆς Μαδρίτης, τὴν πέμπτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν· ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα (ἡν κύριος σώζοι) συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ σεβαστοῦ συζύγου τῆς, ἐδέχθη εἰς ἐπίσημον ἀκρόασιν τὸν κόμητα Κλεμέντιον, Βελδικίρχην, ἐπιφορτισμένον ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας, με ἐκτακτον ἀποστολὴν παρὰ τῆς Α. Μ. Ὁ εἰσηγητὴς τῶν πρέσβων ἐζήτησε καὶ ἤγαγεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα τὸν Βαυαρὸν ἀπεσταλμένον. Ἡ βασίλισσα ἦτο περικυκλωμένη ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν τῆς, τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ παλατιοῦ, τῶν ἐπισήμων Ἰσπανῶν, τῶν κυριῶν τῆς τιμῆς καὶ τῶν ὑπασπιστῶν τῆς ἐβδομάδος· ὁ κόμης Βελδικίρχης δίδων εἰς τὴν Βασίλισσαν τὴν περὶ τῆς ἀποστολῆς του ἐπιστολὴν ἐξεφώνησε τὸν ἐξῆς λόγον·

« Κυρία! ὁ Βασιλεὺς καὶ κύριός μου με ἐτίμησε με ἀποστολὴν τῆς μεγαλητέρας ἐμπιστοσύνης παρὰ τῆς ὑμετέρας μεγαλειότητι. Πληροφορηθεὶς ὑπὸ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκιπος Ἀδαλβέρτου τῆς Βαυαρίας, καὶ νεωτέρου ἀδελφοῦ του, τὰ ὑψηλὰ καὶ ὠραῖα πλεονεκτήματα δι' ὧν διακρίνεται ἡ Α. Β. Υ. ἡ Ἰμφάντη Ἀόνα Ἀμαλία, θυγάτηρ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἰμφάντου τῆς Ἰσπανίας Δὸν Φραγκίσκου, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ κύριός μου, ἐμπνεόμενος, ὑπὸ τῆς εὐλικρινοῦς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ εὐχαριστήσῃ τὰς εὐχὰς τοῦ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ του καὶ νὰ ἐνώσῃ διὰ νέου δεσμοῦ τὸν βασιλικὸν οἶκον τῆς Βαυαρίας καὶ Ἰσπανίας, καὶ πεπειθῶς συγχρόνως ὅτι ἡ Υ. Μ. θέλει εὖρει ἐνδιαφέρουσαν τὴν εὐτυχὴ συμφωνίαν ἑνὸς γάμου, μοὶ ἔδωκε διαταγὴν καὶ πληρεξουσιότητα νὰ ἔλθω εἰς συζήτησιν περὶ τούτου μετὰ τοῦ πληρεξουσίου, ὃν ἡ ἡμετέρα καθολικὴ Μεγαλειότης θέλει διατάξῃ νὰ κανονίσῃ τὰ προυπαιτούμενα· ἐπομένως δὲ ζητῶ δι' ἑμαυτὸν τὴν χαρὰν ὥστε ἡ Υ. Μ. νὰ με δεχθῆ μετ' εὐνοίας καὶ νὰ δώσῃ πίστιν καὶ κύρος εἰς ὅσα θέλω λάβει τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσω ταπεινῶς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀποστολῆς μου ».

« Ἡ Βασίλισσα ἀπήντησεν ὡς ἐξῆς·

« Κύριε ἀπεσταλμένε!

« Ἡ στενὴ ἔνωσις ἣτις ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ μεταξὺ τῶν βασιλικῶν οἰκῶν τῆς Ἰσπανίας καὶ Βαυαρίας καὶ ἡ ἀληθὴς φιλία ἣν αἰσθάνομαι σταθερῶς πρὸς τὸν σύμμαχον καὶ συγγενῆ μου βασιλέα τὸν σεβαστὸν κύριόν σου, καθιστᾷ δι' ἐμὲ λίαν εὐάρεστον τὴν εἰς τὴν Αὐλὴν μου παρουσίαν τοῦ ἀπεσταλμένου, ὅστις ἔχει ἀποστολὴν νὰ διαπραγματευθῇ τοὺς γάμους τῆς ἀγαπητῆς μου ἐξαδέλφης τῆς Ἰμφάντης δόνας Ἀμαλίας μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκιπος Ἀδαλβέρτου τῆς Βαυαρίας.

« Τὸ κατ' ἐμὲ, ὄχι μόνον θέλω ἰδεῖ μετ' εὐχαριστήσεως τὴν καλὴν ἐκβασιν τῆς ἀποστολῆς ἣν σὰς ἐπεφόρτισεν ὁ σεβαστός κύριός σας, ἀλλ' ἀκόμη θέλω συντελέσει εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ἀντικειμένου τοῦ ὁποῖου ἡ πραγματοποίησις ἤθελεν ἐκπληρώσει τὰς εὐχὰς μου· καὶ ὡς πρὸς τοῦτο θέλω διορίσει πληρεξούσιον ὅλης μου τῆς ἐμπιστοσύνης. » Μετὰ τὴν ὑποδοχὴν ταύτην ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας ἀπεσύρθη.

— Κατὰ τὰς ἐξ' Ἀθηνῶν τελευταίας εἰδήσεις, ἐθεωρεῖτο ἐκεῖ ὡς βέβαιον σχεδόν, ἐκ πληροφοριῶν τῆς Βιέννης, ὅτι ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς τὸ βραδύτερον αἴρεται ἡ κατοχὴ ἐκ τῆς Ἑλλάδος κατ' ἐπίμονον ἀπαίτησιν τῆς Ῥωσικῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν ἐνέδωκεν ἡ τῆς Γαλλίας.

Ἡ Ῥωσσία ἐδήλωσε, λέγεται, ὅτι οὕτε εἰς Γαλλίαν, οὕτε εἰς Ἀγγλίαν, οὕτε εἰς Τουρκίαν θέλει πέμψει πρέσβυν τῆς πρὶν ἐκκενωθῶσι προηγουμένως ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα·

— Ἡ ληστεία καταδιώκεται δραστηρίως ἀπανταχοῦ ἐνθα εἶχε τὴν φωλεάν τῆς. Ἐκ τῶν ληστῶν πάμπολλοι ἐζωγράφθησαν καὶ ἐφονεύθησαν, τινὲς δ' ἐκ τῶν ἔσοι δὲν ἔπραξαν φόνους προσέρχονται καὶ παραδίδονται εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἐξουσίας ἵνα δικασθῶσιν. Ἐλπίζομεν λοιπὸν εἶναι ὅτι ταχέως θέλει ἐκλείψει ἐκ τῆς κοινωνίας μας ἡ μάστιγ' αὕτη, ἣτις τοσοῦτον προσέτριψε πρὸς αὐτὴν μῶμον·

Λαμπροτάτης έτυχεν ύποδοχής και εις Βιέννην ή Α. Μ. ο Σεβαστός ήμῶν Βασιλεύς.

Έπονται τὰ περί τῆς ύποδοχῆς ταύτης ύπό τῆς 'Ημέρας δημοσιευόμενα.

Ο Βασιλεύς, ἀμα ἀφίχθεις εις Βιέννην, ύπεδέχθη εν τῇ ἀποβάθρῃ τοῦ σιδηροδρομοῦ ύπό διαφόρων μελῶν τῆς και σαροβασιλικῆς οικογενείας. Καταλίσινα εις τὸ παλάτιον τοῦ ἀρχιδουκῆς Ἀλβέρτου, ή Α. Μ. έπεσκέφθη αὐθημερόν παρὰ τῆς Α. Κ. Β. Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωτῆρ και παρ' ὄλων τῶν εν Βιέννῃ ἀρχιδουκῶν. Μετὰ ταῦτα ο Βασιλεύς έδέχθη τὰς έπισκεψείς τῆς Α. Β. τοῦ κόμητος Βουὼλ-Σαουενστάϊν, ύπουργοῦ επί τῶν έξωτερικῶν, τῆς Α. Υ. τοῦ πρίγκιπος Γορτσακῶφ, ύπουργοῦ επί τῶν έξωτερικῶν τῆς Ρωσίας, και διαφόρων ἄλλων έπιστῆμων ἀνδρῶν εκ τῶν τοῦ διπλωματικῦ σώματος. Ο Βασιλεύς, συνοδευόμενος ύπό διαφόρων ἀρχιδουκῶν, έπορεύθη κατόπιν εις τὰ αὐτοκρατορικὰ μέγαρα τοῦ Λαξεμβούργου, εἶθα έπεσκέφθη τὰς ΑΑ. ΜΜ. τὸν αὐτοκράτορα και τὴν Αὐτοκράτειρα.

Τὴν δὲ 16]28, έγένετο εις τιμὴν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος λαμπρὰ στρατιωτικὴ παράταξις, επί παρουσίᾳ τῆς Α. Κ. Β. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος. Ἀπατα ή φρουρὰ τῆς Βιέννης και τῶν περίξ παρετάχθη εις τέσσαρας γαμμμάς ύπό τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἀνιστρατήγου πρίγκιπος Σβάρτσσευβεργ. Περὶ τὴν εννάτην πρωινήν ὥραν έφάνη εις τὸ πεδίον ή Α. Μ. ο Αὐτοκράτωρ, έχων εκ δεξιῶν μὲν τὸν Βασιλέα Ὁθωνα, εκ εὐωνύμων δὲ τὴν δούκα τῆς Βρουμβίχης. Η Α. Μ. ο Βασιλεύς έφερε τὴν Ἑλληνικὴν στολήν. Η έπιθεώρησις έληξε περι τὴν ενδεκάτην ὥραν. Η Α. Κ. Β. Α. ο Αὐτοκράτωρ, ή Α. Υ. ο δούξ τῆς Βρουμβίχης και οί γαληνότατοι ἀρχιδουκῆς, συνοδευσαν τὴν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος μέχρι τοῦ παλατίου τῆς διαμονῆς αὐτοῦ. Περὶ μεσημβρίαν, ο Βασιλεύς έδέχθη τὰς ΑΑ. ΕΕ. τοὺς ύπουργοὺς, οἵτινες εν πλήρει στολῇ προτήλθον ἵνα προσφέρωσιν αὐτῷ τὰ σεβάσματά των. Οί ἀκόλουθοι τοῦ Βασιλέως έπεσκέφθησαν έπειτα επ' ὀνόματι Αὐτοῦ τοὺς αὐτοκρατορικοὺς ποσέθεις τῆς Ρωσίας και Γαλλίας, πρὸς δὲ και διαφορὰ ἄλλα πρόσωπα. Κατὰ τὰ λεγόμενα, ο Βασιλεύς κληθήσεται ὀσονούπω κήτωρ ενός αὐστριακοῦ πεζικοῦ συντάγματος.

Γράφουσιν εκ Βιέννης τῇ 20]4 Ἰουλίου. — Η Μ. ο Βασιλεύς τῆς Ἑλλάδος έπεσκέφθη σήμερον τὸ παῶι μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τὸ καισαροβασιλικὸν ὀπλοστάσιον, έξω τῆς γραμμῆς τοῦ Βελβεδέρε, και διάφορα ἄλλα δημόσια τῆς πρωτευούσης καταστήματα. Ἀκολούθως μετέβη εις Βεϊλθούργον, πλησίον τοῦ Βάδεν. Η Α. Μ. ο Βασιλεύς ανέβαλε τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ εις τὰ λουτρά τοῦ Κερόλου, ἀλλ' ὄχι επέκεινα τῆς παρουσίας έβδομάδος. Εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Λαξεμβούργου έδόθη χθὲς λαμπρὸν συμπόσιον εις τιμὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος και τῆς Α. Β. Υ. τοῦ δουκῆ τῆς Βρουμβίχης.

— Μεγάλας και ἀκαταλόγιστους σχεδὸν καταστροφὰς έπροξένησαν εις τινὰς έπαρχίας τῆς Γαλλίας οί πρὸ μικροῦ συμβάσαι εκεί θροχαί, εκ ὧν κατεκλύσθησαν ὀλόκληροι πεδιάδες, χωρὶα και πόλεις εὐκατάστατοι δι' οικογένεια εκατήνησαν εις ἀθλιεστάτην κατάστασιν.

Τὰ νομοθετικὰ τῆς Γαλλίας σώματα, οί Κυβερνήσεις και ἰδιῶται ἀπάντων σχεδὸν τῶν ἔθνῶν συνέδραμον και συνδράμουσι τοὺς δυστυχεσάντας, ἀλλ' ὀπωσαδήποτε και ἀν ὄσιν τὰ χορηγούμενα αὐτοῖς βοηθήματα ἀνικανοῦν νὰ περιθάψωσι τὸσαῦτας οικογενείας δυστυχεῖς

Η Ἑλλάς και τοὶ πτωχὴ ὀρεῖλει μολοντοῦτο νὰ προσφέρη και αὐτῇ τὸν ὀβολὸν τῆς χήρας πρὸς συνδρομὴν τῶν δυστυχεσάντων ἀδελφῶν Γάλλων, ὀπως δώση δεῖγμα τῶν πρὸς τὸν πάσχοντα πλησίον χριστιανικῶν αἰσθημάτων τῆς και τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς πρὸς τὸ εὐγενὲς Γαλλικὸν ἔθνος, παρὰ τοῦ ὀποίου πολλακίς εὐημεγήθη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Αἱ πολυειδεῖς συμφοραί, τὰς ὀποίας επήνεγκον εις πολλὰ μέρη τῆς Γαλλίας οί εὐχαίτως συμβάσαι τρομεραί και καταστρεπτικαί πλημμύραι επροξένησαν, ὄς ἦτον επόμενον, και εις τὸν ἑλληνικὸν λαὸν μεγίστην συγκίνησιν, αἰσθήματα δὲ συμπαθείας και φιλαθροπίας εἰδηλώθησαν παντάχθεν υπὲρ τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ, ὀστις συνδέεται πρὸς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῶν εὐεργεσιῶν ἃς εν πάσαις ταῖς δευτησίς αὐτῆς ἡμέραις αἰεῖποτε φιλαδέλφως και προθυμῶς τῇ εἰδουίλευσεν

Η Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως συμμερίζουμένη πληρῆς-ασα τὸ ἔθνικὸν τοῦτο αἰσθημα και βουλομένη νὰ παράσχη πᾶταν ευκολίαν εις τοὺς ἀφιεμένους νὰ διατρανώσωσιν αὐτὸ διὰ πράξεων, λαβοῦσα δὲ και τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. τῆς Σεβαστῆς Βασιλίστης, σὰς προσκαλεῖ, Κύριοι, συνεννοούμενοι και μετὰ τοῦ ἱεροῦ κλήρου ν' ἀνοίξητε ἀμέσως πρωτόκολλον συνδρομῶν υπὲρ τῶν παθόντων, εν ὧ οί προσιρούμενοι νὰ εἰγγράψωσι τὰς συνδρομὰς των. ταύτας δὲ συλλέξαντες νὰ μᾶς πέμψητε επί κινήσει κεφαλαίων διὰ νὰ ἀποσταλῶσιν εις τὸν πρὸς ὄν ὄρον.

Αἱ συνδρομαί αὐται, υπὲρ τῶν αὐτῶν προκαλούμενα ὀισθημάτων, αἵτινα εν ἡμέραις συμφορῶν και κινδύνων τῆς Ἑλλάδος παρῶντων πάντας μικροὺς και μεγάλους, τοὺς πλουσιωτέρους ὄς και τοὺς πενιτετέρους εν τῇ χριστιανικῇ Ἰὴρώπῃ και μάλιστα εν Γαλλίᾳ νὰ τῇ προσφέρωσι τὴν βοήθειάν των, θέλουσι θεοσίως εκτιμηθῆ ὄχι κατὰ τὸ ποσὸν αὐτῶν, ἀλλ' ὄς ὀβολὸς τῆς χήρας: κατὰ τὴν προαίρεσιν τῶν διδόντων, και θέλουσι γίνωει ευπρόσδεκτοι ὄς μικρὸν τεκμήριον τῆς μεγάλῆς εὐγνωμοσύνης, και τῆς συμπαθείας τοῦ Ἑλληνικοῦ πρὸς τὸν Γαλλικὸν λαόν.

Ἐν Ἀθήναις 18 Ἰουνίου 1856.

Ο Ἰπουργὸς

Α. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Β. Γιαννοούλης.

Ἀγγλος τις εκ τῶν διασῆμων έπισκεφθεῖς τὴν πόλιν μας πρὸ ὀλίγου καιροῦ, και ἰδὼν τὴν τάξιν, τὰ σχολεία, τὰ διάφορα δημόσια καταστήματα, εἰμειν και εκστακικὸς και πλήρης ευχαριστήσεως. Ο ἀξιότιμος Πρόξενος τῆς Ἀγγλίας κύριος Βιλκενσὼν τὸν ἠρώτησεν τὸν λόγον, και οὗτος εἶπεν « ἠγαπῶν και ἀγαπῶ τοὺς Ἑλληνας διὰ τὴν ἀρχαιολογίαν των, διὰ τὰ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα εκδουλεύσεις τῶν ἀρχαίων, και επεθύμουν ν' ἀκούω καλά δι' αὐτοὺς. Κατὰ δυστυχίαν εἶχα εκ πληροφοριῶν και κῶν, τοιαύτας περί τῆς νῦν Ἑλλάδος ἰδέας, ὄστε δὲν εἰγώριζα ἐὰν ἠδύναντο νὰ υπάρχωσι τὸσαῦτα σχολεία και τοιαύτη τάξις εις πάντα. Ἐπιθυμῶ συμφώνως με τὴν θέλησιν τῆς καρδίας μου νὰ εκθῆσω ταῦτα εις τὴν Ἀγγλίαν, και παρακαλῶ ἡμᾶς νὰ με δώτητε περιγραφήν ἀκριβῆ ὄλων τῶν εν τῇ Ἑρμουπόλει. Ο ἀξιότιμος και φίλος τῆς Ἑλληνικῆς προόδου Κ. Βιλκενσὼν ἀνέλαβε νὰ τῷ πέμψη πιστὴν εκθεσιν ὄλων τῶν ενταῦθα υπαρχόντων, ἡίς και ὀσονούπω στέλλεται. Τοῦτο μᾶς ενθυμίζει, ὄτι και ὀ πρώην Ἄρμοστος τῆς Ἑπτανήσου έπισκεφθεῖς τὴν πόλιν μας εἶπε περί τῆς Ἑρμουπόλεως, ναθὰ μᾶς επληροφόρησαν, επανεληθὼν εις Κέρκυραν ὄσον εἶπεν πόλιν, εν ἣ υπάρχει μεγίστη ενεργητικότης, και ὄλη σκόπιμος. Διὰ ταῦτα εἶναι ἀνάγκη, ὀπως και ἄλλοτε εἶπομεν, νὰ εκδίδωμεν εφημερίδα Ἀγγλιστί, δι' ἧς νὰ γίνωται γνωστὰ πάντα τὰ εν τῇ Ἑλλάδι, ὀπως υπάρχει και ὀ Ἑλληνικὸς Μηνώτωρ, τοῦ ὀποίου πολλα τεμάχια ἀναγινώσκωμεν εις τὰς Γαλλίας εφημερίδας.

— Εἰς τὸ Γυμνάσιον Ἑρμουπόλεως προστεθήσαν ή διδασκαλία τοῦ Ἑμπορικοῦ δικαίου, τῆς διπλογραφίας και τῆς ἑμπορικῆς γεωγραφίας και διὰ μὲν τὴν παράδοσιν τοῦ ἑμπορικοῦ δικαίου διωρίσθη ὀ ἀξιότιμος δικηγόρος Κ. Κωνσταντῖνος Πιτζιπιδῆς, ἄλλοτε εις ὄψηλας δικαστικὰς θέσεις διαπρέψας διὰ δὲ τὴν παράδοσιν τῆς διπλογραφίας και τῆς ἑμπορικῆς γεωγραφίας ὀ Κ. Ἀριστείδης Κάζηρας, διακεκριμένος διὰ τὰς ἑμπορικὰς γνώσεις του και τὴν λογιστικὴν ἰκανότητά του.

Ἐκ τοῦ Τηλεγράφου τῶν Κυκλάδων.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.
Ἀριθ. 314.

ΠΡΩΤΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΙΣ.
ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ διακηρύξεως καὶ γνωστοποιήσεως τῆς πώλησεως τοῦ ἡμίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πλοίου Βρικίου ὁ Ναπολέων.

Γνωστοποιεῖται ὅτι.

Κατ' αἴτησιν καὶ παραγγελίαν τοῦ ἐνταῦθα κατοικοῦντος δικηγόρου κυρίου Ἰωσήφ Ἡσαΐα πληρεξουσίου καὶ ἀντικλήτου τοῦ κυρίου Μιλτιάδου Τζακάλη, κατοικοῦντος ἐνταῦθα, καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 134. καὶ ἀπὸ 18. Μαΐου 1856. ἀποφάσεως τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ὁποίας ἐπεκυρώθη ἡ ἀπὸ 4. Μαΐου καὶ ὑπ' Ἀριθμὸν 192. 1856. ἐκθεσις συντηρητικῆς κατασχέσεως, ἡ γενομένη ἐπὶ τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ πλοίου Βρικίου ὁ Ναπολέων ἀνήγοντος τὸ ἡμισυ εἰς τὸν ὀφειλέτην Δημήτριον Ν. Ἀράπην, τὸ δὲ λοιπὸν ἡμισυ εἰς ἄλλα προσωκα, ἧτοι 2|6 εἰς τὸν Ἀλέξανδρον Φάραν, καὶ 1|6 εἰς τὴν Ἀπτευλᾶ Χάμπον, καὶ διετάχθη ἡ πώλησις αὐτοῦ τοῦ ἡμίσεως πλοίου πρὸς πληρωμὴν δραχ. δέκα τριῶν χιλιάδων ἑνεακοσίων τεσσαράκοντα καὶ πενήντα ἑκατοστῶν, ἐκτὸς τῆς ὑπερμερίας τῶν τόκων καὶ ἐξόδων τῆς τε κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ, μέχρι ἀποπληρωμῆς. Ἐπειδὴ κοινοποιήσεως τῆς μνησθείσης ὑπ' ἀριθ. 134. (ε. ε.) ἐκτελεστικῆς ἀποφάσεως πρὸς τὸν ὀφειλέτην Δημήτριον Γ. Ἀράπην διαμένοντα ἐνταῦθα μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν, οὗτος δὲ μὴ δυναθεὶς νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος τοῦ συμποσούμενον εἰς δραχμὰς δέκα τρεῖς χιλιάδας ἑνεακοσίας τεσσαράκοντα καὶ πενήντα ἑκατοστὰ, ἐκτὸς τῆς ὑπερμερίας τῶν τόκων καὶ τῶν ἐξόδων τῆς τε κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ μέχρι ἀποπληρωμῆς.

Διὰ ταῦτα καὶ συμφώνως μετὰ τὴν μνησθείσαν ἀπόφασιν ὑπ' ἀριθ. 134. [ε. ε.] τοῦ Ἐμπορικοῦ Τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ὁ ὑποφαινόμενος Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Ἰωάννης Πλατύδης, παραλαβὼν μετ' ἐμοῦ τὸν δημόσιον κήρυκα Ζωρζὴν Σικοτάκην κάτοικον Σύρου, σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἕκτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πενηκοστοῦ ἕκτου ἔτους, διακηρύττω δι' αὐτοῦ καὶ γνωστοποιῶ καθ' ὅλην τὴν πλατείαν καὶ ἀγορὰν τῆς πόλεως ταύτης, εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Τελωνείου καὶ εἰς τὴν αἰμασίαν τοῦ λιμένος, εἰς τὴν θύραν τῶν τριῶν ἐμπορικῶν ἡλεσχῶν μὴ ὑπάρχοντος χρηματιστηρίου ἐνταῦθα, καὶ εἰς τὴν θύραν τοῦ ἐνταῦθα Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, ὅτι ἐπειδὴ ὁ εἰρημένος ὀφειλέτης Δημήτριος Γ. Ἀράπης κάτοικος ἐνταῦθα ἰδιοκτῆτης τοῦ εἰρημένου ἡμίσεως πλοίου Βρικίου ὁ Ναπολέων δὲν ἐπλήρωσε τὸ χρέος τοῦ συμποσούμενον εἰς δραχμὰς δέκα τρεῖς χιλιάδας ἑνεακοσίας τεσσαράκοντα καὶ πενήντα, ἐκτὸς τῆς ὑπερμερίας τῶν τόκων καὶ ἐξόδων τῆς τε κατασχέσεως καὶ πλει-

στηριασμοῦ. Θέλει γίνεαι ἀναγκαστικὴ πώλησις καὶ πλειστηριασμός τὸ εἰς τὸν εἰρημένον ἀνήγοντα ἡμίσεως τοῦ ἐνταῦθα ἐλλοιμισμένου Ἑλληνικοῦ πλοίου Βρικίου ὁ Ναπολέων, καὶ μετ' ὅλων τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὴν σκευῶν καὶ ἐπίπλων, ὡς διαλαμβάνει ἡ ὑπ' ἀριθ. 192. καὶ ἀπὸ 4. Μαΐου 1856. ἐκθεσις συντηρητικῆς κατασχέσεως καταχωρηθεῖσα κάτωθεν τῆς παρούσης ἐκθέσεως. Ἐκτιμηθέντος δὲ τοῦ ὅλου τοῦ εἰρημένου πλοίου διὰ δραχμὰς δώδεκα χιλιάδας, χωρητικότητος τόνων ἑλληνικῶν 209. ἐγγεγραμμένον εἰς τὸ νηολόγιον τοῦ λιμένος Σύρου, ἐλλοιμισμένον ἤδη ἐνταῦθα. Ὅτι ἡ κατακύρωσις θέλει γίνεαι εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα καὶ τελευταῖον ὑπερβεβατωτήν, ὅτι αἱ πλειστηριάσεις θέλουσι ληφθῆ εἰς τὴν αἴθουσαν [ἀκροατήριον] τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου, αἱ ἡμέραι πρὸς πλειστηρίασιν τοῦ εἰρημένου ἡμίσεως πλοίου τὰς Κυριακὰς τῆς 1 καὶ 3 Ἰουλίου [ε. ε.] ἀπὸ τὰς ὥρας 10. μέχρι 11. Π. Μ. καὶ τῆς 15. Ἰουλίου [ε. ε.] ἀπὸ τῆς 11. ὥρας μέχρι τῆς ἀποσέσεως τῶν φώτων ἧτις θέλει εἶσθαι ἡ τελειωτικὴ διὰ τὴν πώλησιν τοῦ ἀναφερομένου ἡμίσεως πλοίου γενομένη ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος εἰσηγητοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ αὐτοῦ πλοίου Βρικίου κυρίου Στυλίου τοῦ 1. Κασιμάτη πρωτοδίκου, καὶ ὅτι διὰ πρώτην προσφορὰν προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν καταδιώκοντα δανειστήν διὰ δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας.

Ἡ παρούσα ἐκθεσις ἀφ' ἑαυτῆς διεκηρύχθη καθ' ὅλον τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τοῦ κήρυκος παρόντος μου, ἐκολλήθη δὲ ἀντίτυπον αὐθημερὸν εἰς ὅλους τοὺς ἀναφερομένους ἀνωτέρω τόπους σύμφωνα μετὰ τὸ ἄρθρον 202. τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῆ εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδομένην ἐφημερίδα ὁ Ἑρμῆς. Ἡ παρούσα συνετάχθη τὴν εἰκοστὴν ἕκτην τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πενηκοστοῦ ἕκτου ἔτους ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου καὶ ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ τοῦ κήρυκος καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

Ὁ Κλητὴρ

Z. Σικοτάκης.

Ὁ Κλητὴρ

Ἰω. Πλατύδης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου αὐθημερὸν.

Ὁ Κλητὴρ

Ἰω. Πλατύδης.

Ἀριθ. 192.

ΕΚΘΕΣΙΣ.

Συντηρητικῆς Κατασχέσεως.

Κατ' αἴτησιν καὶ παραγγελίαν τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου κυρίου Ἰωσήφ Ἡσαΐου πληρεξουσίου τοῦ Μιλτιάδου Τζακάλη, κατοικοῦ Ψαφῶν, ἀλλ' ἐνταῦθα διαμένοντος καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 111. καὶ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1856. πράξεως τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν. Σήμερον τὴν τετάρτην Μαΐου 1856. ἡμέραν Παρασκευῆν καὶ ὥραν τετάρτην Μ. Μ. ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου, ὁ ὑποφαινόμενος Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν

Ἰωάννης Πλατύδης, παραλαβὼν τοὺς κάτωθεν ὑπογεγραμμένους μάρτυρας καὶ ὡς ἐκτιμητὰς, λέγω τοὺς Κυρίους Ἰωάννην Μ. Πάννον, ναυτικὸν τοῦ Λιμεναρχείου, καὶ Γεώργιον Φιλίνην ναυτικούς, κατοίκους ἐνταῦθα μὴ ὑποκειμένους εἰς κάμμιαν ἐξάφρασην, καὶ μετέβην μετ' αὐτῶν, εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐλλοιμισμένον ἑλληνικὸν πλοῖον Βρίκιον ὀνόματι «Ναπολέων» τοῦ πλοιάρχου καὶ ἰδιοκτῆτου τοῦ Δημητρίου Ἀράπη, παρόντος καὶ αὐτοῦ καὶ ἐνήργησα συντηρητικὴν κατάσχεσιν καταμέτρησιν καὶ ἐκτίμησιν ὡς ἑπεται.

Τὸ εἰρημένον πλοῖον εἶναι τόνων ἑλληνικῶν δικασίων ἑννέα, σύγκειται δὲ ἀπὸ ἑν μπομπέσο μετὰ τὸ μπαστοῦνι καὶ μετὰ ὅλα του τὰ σερβίτζια, παλαιὰ, τὸ πρωτινὸν ἄλμπουρον μετὰ τζιμπούκι του, παταράτζι του, ξάρτια, ἀντένες, τρίγκους, παρουνέτο, μπαμπαφίγκο, καὶ μ' ὅλα του τὰ σερβίτζια, καθὼς καὶ τὰ πκνιά του, παλαιὰ, τὸ ὀπισθιὸν ἄλμπουρο μετὰ τζιμπούκι του, μαίστρα του, γάμπια, μπαμπαφίγκον, καὶ μ' ὅλα του τὰ σερβίτζια καθὼς καὶ τὰ πκνιά του παλαιὰ, μία βάντα μετὰ τὸ κανί της παλαιὰ, δύο ἀλύσσους ἡ μὲν μία πέντε κλειδιῶν, ἡ δὲ ἄλλη δύο κλειδιῶν, μετὰ τὰς ἀγκυράς των, δύο τόνους παλαιούς ὀρειὰς τριάκοντα ἢ καὶ ἑνας ὡς ἐγγιστα, ἑν καθκλάργανον, μία παρέλια τῆς ἀγκυρας, ἑν βαρέλι τοῦ νεροῦ, ὁμοῖα τρία μικρὰ, μία βάρκα παλαιὰ μετὰ ἑν ζεύγος κισπιὰ, δύο τρούμπαις. ἑν ἀργάτι μετὰ τὰ σερβίτζια του, ἑν μπούτουλα, μία χάρτα παλαιὰ μετὰ ἑν κουμπάσο, ἑν μενούτο, δύο βεντίνες ἡ μία τοῦ κρέατος, ἡ δὲ ἄλλη τοῦ τηριου, δύο γερδέλια καὶ ἑν μαστέλο. Ἐκτιμηθὲν ὅλον ὁμοῦ τὸ πλοῖον ὡς ἐστὶ καὶ εὑρίσκεται παρὰ τῶν εἰρημένων μαρτύρων καὶ ὡς ἐκτιμητῶν διὰ δραχμὰς δώδεκα χιλιάδας.

Κατέσχευον λέγω συντηρητικῶς τὸ εἰρημένον πλοῖον μετ' ὅλων τῶν σκευῶν καὶ ἐπίπλων πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κατ' αὐτοῦ ἀπαιτήσεων τοῦ ἀναφερομένου Μιλτιάδου Τζακάλη, τῶν δραχμῶν 14,000 διὰ τε τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους καὶ τὰ ἐξόδα.

Εἰς ἐνδειξιν συνέταξα τὴν παρούσαν ἐκθεσιν καὶ ὑπογράφεται παρὰ τῶν μαρτύρων καὶ ὡς ἐκτιμητῶν, παρὰ τοῦ πλοιάρχου καὶ παρὰ τοῦ φύλακος ὁ ὁποῖος θέλει φυλάττει τὸ εἰρημένον κατασχεθὲν πλοῖον, καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

Οἱ μάρτυρες

Ἰωάννης Μ. Πάννου

Γεώργιος Ι. Φιλίνης.

Ὁ πλοιάρχος

Δ. Γ. Ἀράπης.

Ὁ φύλαξ

Κ. Μιχαλιτζής.

Ὁ Κλητὴρ

Ἰωάν. Πλατύδης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου αὐθημερὸν.

Ὁ Κλητὴρ

Ἰωάν. Πλατύδης.

Ὁ Ἐκδότης Νικόλαος Σωτηρόπουλος.

ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΥΛΟΥ ΗΣΑΪΟΥ.